

[Elbæk-Jessen.]

1924—25, da var Landbrugets Forrentningsprocent 6,4, og Tallet paa arbejdsløse var nede paa henholdsvis 45 000 og 22 000. I 1925—26 var Landbrugets Forrentningsprocent atter nede paa 1,2, og da var Antallet af arbejdsløse steget til henholdsvis 82 000 og 46 000. I 1926—27 var Forrentningsprocenten 1,1 og Tallet paa arbejdsløse 87 000 og 47 000 i henholdsvis Januar og Juli. I 1928—29, hvor Landbrugets Forrentningsprocent var 4,9, var vi nede paa 76 000 og 27 000 arbejdsløse. I 1929—30 var Forrentningsprocenten 4,3, da var de bedre Forhold slaaet mere igennem, og Tallet paa arbejdsløse var 57 000 om Vinteren og 27 000 om Sommeren. I 1930—31, hvor Forrentningsprocenten var 0,5, havde vi 71 000 og 36 000 arbejdsløse, altsaa atter stærk Stigning. I 1931—32, da Forrentningsprocenten var minus 1,2, havde vi 106 000 arbejdsløse om Vinteren og 85 000 om Sommeren, og det samme Forhold har fortsat sig ogsaa siden.

Jo før Regeringen og Rigsdagspartierne erkender, at de to Spørgsmaal hører sammen, desto hurtigere kommer vi til en Løsning. Jeg kan som Eksempel nævne fra min egen Bedrift, at hvis der var Raad til det, hvis Produktionen var lønnende, saa vi kunde betale enhver sit, saa kunde jeg have Brug for at bygge en Lade, maaske indrette Centralvarme i Lejligheden eller foretage tiltrængte Reparationer, noget, der skaffer Arbejde. Noget lignende er Tilfældet med mange andre. Vi kan se, at Landmænd kunde bruge en Karl eller Pige i Bedriften, og enkelte, der nu kun har en Dræng, kunde maaske bruge voksne Folk. Alt i alt vilde dette give en stor Aflastning af Arbejdsløsheden, naar vi ser paa de mange Landbrug, der er ud over Landet. Men Forudsætningen herfor er selvsagt, at den Løn, Landbruget kan give, staar i et rimeligt Forhold til den Understøttelse, der gives til arbejdsløse, som jeg altsaa ikke i denne Forbindelse vil kritisere. Til Lovforslag, der tager Sigte paa Løsningen af disse store Spørgsmaal, vil vi i Det frie Folkeparti gerne medvirke. Tilskud er vi mindre venligt stemt over for. I det hele taget ønsker vi jo at genvinde Landbrugets Indflydelse økonomisk og politisk.

Naar Talen nu har været om en Ændring af Valgloven, en Ændring i Befolkningens Adgang til at blive repræsenteret her i Rigsdagen og paa den Maade være med i Afgørelsen af dens egen Fremtid, er det

mærkeligt, at den Tanke er fremsat fra en Side, der i hvert Fald kalder sig liberal. Fremsat fra Venstre maa Tanken om at hemme Adgangen til Rigsdagen for de smaa Partier forstaaes som en Forringelse af den almindelige Valgret. Det undrer nu ikke efter de Forhandlinger, vi har hørt i de sidste Dage. Store Dele af Befolkningen hilser med Tilfredshed, at den højtærede Statsminister og den ærede Ordfører for Det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Steen, saa bestemt har afvist dette Frieri. Store Dele af Vælgerbefolkningen stoler sikkert paa den højtærede Statsministers Udtalelse, at Mindretallene skal høres, men det er Flertallet, der træffer Afgørelsen.

Der er jo mange mindre, men dog vigtige Opgaver, der trænger sig paa; jeg tænker navnlig paa Ungdommens Undervisning og Uddannelse. Undervisningen i Byerne i de tekniske Skoler og andre Skoler har efter min Mening en meget høj Standard og maa sikkert betegnes som tidssvarende, saa det vil her blive Landbougdommens Undervisning, der skal omtales. Jeg mener ikke, at den kan betegnes som tidssvarende. Jeg vil her gerne udtale min Tilfredshed med, at vor tidligere Undervisningsminister, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, har sat denne Sag paa Dagsordenen ved sine Udtalelser, som jeg finder der er meget rigtigt i, selv om jeg ikke er enig i alt. Under Forhandlingerne her i Salen om dette Spørgsmaal er der faldet Udtalelser, som jeg slutter mig til. Bl. a. glæder jeg mig over den ærede radikale Ordførers Udtalelser om Spørgsmaalet, og den højtærede Undervisningsministers Udtalelser hilser jeg ogsaa med Tilfredshed. De viser stor Forstaaelse og berettiger os til Forventninger.

Jeg vil gerne nævne noget, som jeg mener bør tages ind i Overvejelserne, naar Forslag skal formes, og det drejer sig om en Udvidelse af Aftenskolerne, saa der virkelig bliver en fast Aftenskole i hvert Sogn, og endnu bedre i hvert Skoledistrikt. Her skulde saa tages op en videregaaende Undervisning, særlig faglig, men ogsaa Sprog bør tages med, da vi bør forudsætte, at den rent elementære Undervisning har fundet Sted i Børneskolen. Forudsætningerne er egentlig til Stede i Aftenskoleloven, men vi mangler Rammerne. Vi vil altsaa gerne, at Undervisningen i Højskoler og Landbrugsskoler fortsættes og udvides, men ved Undervisning i Sognene vil vi have Mulighed for at faa alle med, og det gælder i lige saa høj Grad de unge Piger som de unge Mænd. Det er det, der tiltrænges; en vel undervist og vel uddannet Ungdom er en Sikring og en